Sygn. akt **OS 15/24**

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
z dnia (…) r.

w składzie:

Przewodniczący: **r.pr. Tomasz Grabek**

Sędziowie: **r.pr. Renata Majerowska - sprawozdawca**
r.pr. Michał Zalewski

Protokolant: Joanna Kowalska

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. sprawy ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek odwołania (…) z dnia (…) r. oraz odwołania adwokata (…) działającego jako pełnomocnik (…) z dnia (…) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) o umorzeniu dochodzenia

postanawia:

na podstawie art. 437 § 1 w zw. art. 438 pkt 3 w zw. z art. 297 § 1 pkt 1,4 i 5 Kodeksu postępowania karnego (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 37 z późn. zm.) oraz art. 74^1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 499 ze zm.) uchylić w całości zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie o umorzeniu dochodzenia z dnia (…) r., sygn. akt RD-(…) i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Tomasz Grabek r.pr. Renata Majerowska r.pr. Michał Zalewski

OS 15/24

Uzasadnienie

Na posiedzeniu jawnym w dniu (…) r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie rozpoznał sprawę ze skargi (…) na postępowanie radcy prawnego (…) na skutek wniesionych odwołań bezpośrednio Skarżącej z dnia (…) r. oraz jej pełnomocnika z dnia (…) r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia (…) r. sygn. akt RD-(…)o umorzeniu dochodzenia wobec stwierdzenia braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie ustalił, co następuje:

W dniu (…) r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęło zawiadomienie (…) o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego (…) polegającego na tym, iż w okresie od co najmniej (…) roku jako daty zawarcia umowy o świadczenie usług prawnych na rzecz (…) do dnia (…) roku jako daty wypowiedzenia jej pełnomocnictwa w sposób zawiniony nienależycie wykonywała czynności zawodowe radcy prawnego i uchybiła ślubowaniu radcowskiemu oraz zasadom etyki zawodowej w ten sposób, że będąc pełnomocnikiem procesowym (…) w sprawie administracyjnej w której wydana została decyzja podatkowa (…) w (…) z dnia (…) roku nr (…) określająca zobowiązania podatkowe nałożone na spółkę, nie zachowując należytej staranności zawodowej oraz uchybiając godności zawodu i nadużywając zaufania, podejmując się zastępstwa procesowego na rzecz Skarżącej, uchybiła terminowi do złożenia odwołania od decyzji co w konsekwencji pozbawiło prawa skutecznego jej kwestionowania, w efekcie czego decyzja ta stała się prawomocna i w dniu (…) roku (…) w (…) wyegzekwował z rachunku bankowego (…) kwotę w wysokości (…), tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 w zw. z art. 12 ust. 1 w zw. z art. 44 ust. 1 i 3 KERP w zw. z art. 47 KERP w zw. z art. 5 pkt 9 KERP. W uzasadnieniu zawiadomienia Skarżąca wskazała, iż w dniu (…) roku wobec (…) została wydana decyzja podatkowa (…) w (…) określająca zobowiązanie podatkowe. W tym czasie spółka była reprezentowana przez radcę prawnego (…). Przedmiotowa decyzja została doręczona dnia (…) r. radcy prawnemu oraz doradcy podatkowemu (…) jako pełnomocnikom spółki w postępowaniu podatkowym. W dniu (…) roku pełnomocnicy spółki - radca prawny i doradca podatkowy - przygotowali właściwe odwołanie od ww. decyzji, które jednak nie zostało skutecznie wniesione w ustawowym terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, tj. do dnia (…) roku. W ocenie Skarżącej przyczyną braku wniesienia odwołania od decyzji było niezachowanie należytej staranności, wymaganej od profesjonalnego pełnomocnika i niedbalstwo radcy prawnego, co przejawiło się brakiem wysłania odwołania w formie listownej– pocztą tradycyjną z niezrozumiałych przyczyn gdyż odwołanie wniesione w tej formie dawałoby pewność zachowania terminu i odniosłoby skutek prawny. Radca prawny skierowała odwołanie do organu wyłącznie za pośrednictwem

platformy e-PUAP. Odwołanie wysłał doradca podatkowy. Na odwołaniu widnieje podpis zaufany doradcy podatkowego (…) złożony elektronicznie w dniu (…) roku. W tym samym dniu radca prawny skierowała wiadomość mailową do (…) i (…) – wspólników spółki o treści „*Dzień dobry, w załączeniu przesyłam odwołanie złożone w dniu dzisiejszym za pośrednictwem e-puap*". Wspólnicy Skarżącej byli zatem przekonani, że odwołanie zostało wniesione w terminie i decyzja została zaskarżona. Przyczyny techniczne dla których odwołanie nie zostało przyjęte nie zostały ujawnione Skarżącej przez radcę prawnego. Na skutek niezłożenia odwołania, Naczelnik (…) w (…) wyegzekwował z rachunku bankowego Skarżącej kwotę w wysokości (…)PLN. Do zawiadomienia pełnomocnik Skarżącej przedłożył kopie dokumentów: umowę na wykonanie czynności doradztwa prawnego z dnia (…) r. zawartą z radcą prawnym (…) a (…) spółka (…) z dnia (…) roku, pełnomocnictwo szczególne podatnika udzielone przez spółkę radcy prawnemu dnia (…) r., wypowiedzenie pełnomocnictwa z dnia (…) r., decyzję z dnia (…) roku nr (…), postanowienie z dnia (…) r. w sprawie stwierdzenia uchybienia terminowi do wniesienia odwołania, postanowienie z (…) r. w sprawie odmowy przywrócenia terminu do wniesienia odwołania, postanowienie z dnia (…) r. w sprawie stwierdzenia niedopuszczalności zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej, odwołanie od decyzji z dnia (…) roku nr (…), pismo skierowane do Prokuratury Rejonowej w (…) przez (…). korespondencję mailową, dokumenty z egzekucji administracyjnej, wyrok WSA w (…) z dnia (…) r. o oddaleniu skargi na postanowienie (…) z dnia (…) r. nr (…) w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu do wniesienia odwołania.

Radca Prawny pismem z dnia (…) r. ustosunkowała się złożonego zawiadomienia wskazując, że wobec wskazanego przez Skarżącą okresu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. do (…) r. do (…) r. za wyjątkiem uchybienia terminowi do wniesienia odwołania od decyzji (…) w (…) z dnia (…) r., Skarżąca nie wskazała jakie inne czynności miały być wykonywane nienależycie przez radcę prawnego. Postępowanie podatkowe toczyło się ponad 3 lata, podczas którego przeprowadzono różnego rodzaju dowody, w czynnościach tych radca prawny uczestniczyła i podejmowała wszelkie czynności w celu ochrony interesu klienta, tak aby doprowadzić do korzystnego dla niego rezultatu. W związku z tym nie może zgodzić się iż w okresie od (…) r. czynności radcy prawnego były wykonywane nienależycie. Odnosząc się do głównego zarzutu radca prawny wskazała, że (…) zleciła sporządzenie odwołania od decyzji (…) w (…) z dnia (…) r. nr (…) zarówno jej oraz doradcy podatkowemu (…). Zlecenie sporządzenia odwołania wynikało z treści umowy zawartej przez spółkę oraz zakresu pełnomocnictw udzielonych przez spółkę. Spółka udzieliła pełnomocnictwa do jej reprezentowania przed organami I II instancji, zarówno radcy prawnemu jak i doradcy podatkowemu. Pełnomocnictwa były udzielane przez spółkę i miały dokładnie ten sam zakres przedmiotowy. Pełnomocnictwo dla doradcy podatkowego nie było pełnomocnictwem substytucyjnym. W konsekwencji doradca podatkowy (…) posiadał uprawnienie do samodzielnego złożenia odwołania. W przedmiotowym postępowaniu podatkowym, od samego początku, równorzędnym pełnomocnikiem spółki był doradca podatkowy (…). Od daty wysłania odwołania za pośrednictwem e-PUAP do dnia zajęcia rachunku bankowego Spółki pozostawała w przekonaniu, że odwołanie zostało skutecznie przesłane na adres e-PUAP organu podatkowego. Radca prawny wyjaśniła, że wysłanie odwołania za pośrednictwem platformy ePUAP jest obecnie standardowym sposobem

komunikowania się z urzędami oraz sądami administracyjnymi. Organy podatkowe mogą doręczać pisma, a podatnicy składać je za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Składanie dokumentów poprzez platformę jest alternatywą dla przesyłki pocztowej. Złożenie pisma za pośrednictwem platformy nie wymaga dodatkowo wysłania go przesyłką pocztową. Jednocześnie, jest to równorzędny sposób składania pism adresowanych do organu podatkowego, nie jest traktowany jako wadliwy sposób komunikacji z organem. Wnoszone pismo musi być podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym. Radca prawna wskazała, że spółka została poinformowana o złożeniu odwołania za pośrednictwem platformy ePUAP, i nie wnosiła w tym zakresie zastrzeżeń. Po otrzymaniu informacji o niewpłynięciu odwołania został przygotowany wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, jak również odrębny wniosek o doręczenie tej decyzji w związku z faktem, że decyzja nie weszła do obiegu prawnego z uwagi na treść art. 144 § 5 ordynacji podatkowej, który nakazuje doręczanie pism pełnomocnikowi będącemu adwokatem, radcą prawnym lub doradcą podatkowym oraz organów administracji publicznej, za pomocą środków komunikacji elektronicznej albo w siedzibie organu podatkowego. Przygotowane przez Kancelarię wnioski zostały złożone bezpośrednio przez spółkę. Niezależnie od tego radca prawna wskazała na możliwość wzruszenia decyzji ostatecznej. W szczególności możliwość złożenia wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji organu pierwszej instancji ze względu na to, że zawiadomienie o zawieszeniu biegu terminu przedawnienia podatkowego, o którym mowa w artykule 70C ordynacji podatkowej zostało doręczone z pominięciem procedury przewidzianej w artykule 144 § 5 ordynacji podatkowej. Radca prawny deklarowała również pomoc w przygotowaniu stosownych pism oraz współpracę z innymi pełnomocnikami spółki. Z oferty tej spółka nie skorzystała. Dodatkowo radca prawny wskazała, że nie istnieje związek przyczynowy pomiędzy nieskutecznym złożeniem odwołania, a szkodą deklarowaną przez Skarżącą. Wskazana kwota roszczenia wynika z rozliczeń podatkowych (…) zakwestionowanych przez (…) w (…). W ocenie organu Spółka zaniżyła swoje zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za okres od (…) do (…) (…) r. Do odpowiedzi na skargę radca prawny załączyła kopie następujących dokumentów: pełnomocnictwo dla radcy prawnego, pełnomocnictwo dla doradcy podatkowego, pismo z dnia (…) roku wraz z dowodem wysłania listem poleconym, projekt wniosku o przywrócenie terminu do złożenia odwołania, projekt wniosku o doręczenie decyzji.

Postanowieniem z dnia (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wszczął dochodzenie w sprawie popełnienia przez radcę prawnego (…) przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W toku postępowania została przesłuchana (…), która wyjaśniła, że prowadziła sprawę z doradcą podatkowym (…) i wspólnie przygotowywali odwołanie, ponieważ jest on fachowcem w zakresie podatku VAT. Odwołanie zostało przygotowane w terminie. Radca prawny wyjaśniła, że odwołanie zostało podpisane przez radcę prawnego i doradcę podatkowego elektronicznie, ona podpisała gotową wersję odwołania i przesłała e-mailem do doradcy podatkowego i on jako drugi miał podpisać i wysłać. Doradca podatkowy zadeklarował, że odwołanie zostanie przesłane przez niego do organu za pomocą platformy ePUAP. Doradca podatkowy nie miał umowy ze spółką, ale otrzymał pełnomocnictwo w takim samym zakresie jak (…). Radca prawna potwierdziła, że

otrzymała od kolegi zapewnienie o przesłaniu korespondencji do organu. Następnie przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego został przesłuchany doradca podatkowy (…), który potwierdził swój udział w postępowaniu podatkowym i przygotowaniu odwołania, oraz, że nie łączyła go umowa ze spółką. Nie pamięta szczegółów czy brał udział w wysyłaniu odwołania. Na odwołaniu składał swój podpis profilem zaufanym, a odwołanie było przygotowywane wspólnie z (…). Nie ma wiedzy czy radca prawny (…) podpisała odwołanie. Nie jest w stanie odpowiedzieć jak się umówili z radcą prawnym. Nie pamięta czy radca prawny proponowała wysłanie pocztą. Technicznie wysyłka wygląda tak, że pismo jest wysyłane i przychodzi urzędowe potwierdzenie doręczenia, jeżeli coś jest nie tak to nie wie czy coś przychodzi bo nigdy nie miał takiej sytuacji. Tutaj nie pamięta czy przyszło potwierdzenie. Nie pamięta czy radca prawny wysyłała mu mailem przed wysyłką, nie pamięta jak wyglądało wysyłanie pisma i nie pamięta czy wysyłał je on czy radca prawny. Nie pamięta kiedy się dowiedział o fakcie, że odwołanie nie zostało wniesione, a na dalsze pytanie dotyczące tej okoliczności odmówił odpowiedzi na pytania powołując się na tajemnicę zawodową, podobnie czy podejmował jakieś kroki konwalidacyjne po uzyskaniu informacji o nieskutecznym doręczeniu odwołania. Doradca wskazał, że jego specjalizacja dotyczy podatku VAT, oraz poinformował że spółka nie składała zawiadomienia dyscyplinarnego w stosunku do jego osoby.

Dodatkowo Skarżąca pismem z dnia (…) r. wskazała, że nie zawierała żadnej umowy z doradcą podatkowym (…). Dodatkowo wskazała, że na wyraźną prośbę radcy prawnej (…) i w zaufaniu do radcy prawnej, spółka udzieliła panu (…) pełnomocnictwa do reprezentowania jej w sprawie zakończonej decyzją (…) w (…) i przedstawiła korespondencję mailową m.in. mail doradcy podatkowego z dnia (…) r. potwierdzający że wykonywał prace na rzecz mec. (…) w ramach zawartej przez nią umowy ze Spółką, samodzielnie nie prowadził żadnych postępowań podatkowych Spółki, mail radcy prawnego z dnia (…) r. skierowany do audytora Skarżącej, w którym wskazała że umowa na prowadzenie postępowania podatkowego zawarta jest z nią, a (…) współpracuje z nią i z tego co jej przekazał nie prowadzi żadnych spraw spółki, mail radcy prawnego z dnia (…) r. przesyłający w załączeniu odwołanie złożone w dniu dzisiejszym za pośrednictwem epuap. W dalszej kolejności radca prawny pismem z dnia (…) r. przedstawiała korespondencję mailową dotyczącą prac nad odwołaniem tj. mail doradcy podatkowego z dnia (…) r. godz. (…) do radcy prawnego, temat odwołanie (…), przesyłający odwołanie od decyzji I instancji – plik w formacie docx. wielkości 50,8KB, mail radcy prawnego z dnia (…) r. godz. (…) do doradcy podatkowego, temat odwołanie w całości, przesyłający plik odwołanie od decyzji I instancji, plik w formacie doc wielkości 174 KB, mail doradcy podatkowego z dnia (…) r. godz. (…). do radcy prawnego - potwierdzenie przeczytania przez adresata, mail doradcy podatkowego z dnia (…) r. godz. (…) do radcy prawnego temat Re: odwołanie w całości przesyłając odwołanie od decyzji I instancji (…) w formacie pdf wielkości 513KB, pierwszą stronę odwołania opatrzoną znakiem podpisu elektronicznego podpisu zaufanego z dnia (…) r. godz. (…) (…), a także przedstawiła korespondencję skierowaną do Skarżącej w przedmiocie możliwości wzruszenia decyzji. Ponadto wskazała, że nie znalazła wśród swojej korespondencji elektronicznej żadnego potwierdzenia wysłanego przez profil zaufany w przypadku podpisania pisma za pośrednictwem tego profilu, co świadczy o tym, że nie podpisywała elektronicznie odwołania

od decyzji. Nie posiada również żadnego zapisu, informacji na platformie e-PUAP, które świadczyłyby o wysłaniu przez nią korespondencji.

W wyniku przeprowadzonej analizy materiału dowodowego i podjętych czynności dowodowych, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia (…) r. sygn. akt RD (…) umorzył dochodzenie w sprawie wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia czynu dyscyplinarnego przez radcę prawnego. W uzasadnieniu Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, wskazał że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy (dokumenty i wiadomości e-mailowe) nie budzą wątpliwości. Faktem jest, że odwołanie nie zostało przesłane drogą elektroniczną, gdyż ani zawiadamiający, ani radca prawna, ani doradca podatkowy nie przedstawili w tym zakresie żadnego elektronicznego potwierdzenia nadania dokumentów. Wątpliwości budzi udział doradcy podatkowego (…) w wysyłaniu odwołania, jak również jego późniejsza korespondencja mailowa. Wraz z pismem z dnia (…) roku pełnomocnik spółki przedłożył wiadomość e - mail kierowaną od (…) z dnia (…) roku do nadawcy (…) oraz (…), z którego wynika jego zapewnienie, że poza pracami wykonywanymi na rzecz mecenas (…) w ramach zawartej przez nią umowy ze spółką, samodzielnie nie prowadził żadnych postępowań podatkowych. Poza tym, spółka udzieliła (…) pełnomocnictwa w dniu (…) roku. Był on zaangażowany w przygotowywanie odwołania, a także składał podpis na odwołaniu, co wynika z wiadomości e-mail, a także składanych zeznań. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego mając na uwadze art. 64 ustawy o radcach prawnych, zgodnie z którym: „*Radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych*”, a także odnosząc się do zarzutów formułowanych przez Skarżącą i opierając się na dokumentach złożonych do akt sprawy, których autentyczność nie budzi wątpliwości, uznał że trudno przypisać winę radcy prawnemu (…). Świadczy o tym wiele okoliczności, a przede wszystkim treść i sekwencja korespondencji e-mail z (…), który to przesłał (…) podpisane odwołanie. Z korespondencji tej wynika, że (…) i (…) wspólnie sporządzili odwołanie od decyzji. Następnie ostateczną wersję podpisał (…), co uzasadniałoby twierdzenie, że (…) miał dokonać wysłania. Wyjaśnienia składane przez (…) również korespondują z dokumentacją znajdującą się w aktach sprawy, z których wynika, że odwołanie zostało przygotowane w terminie, a wymiana korespondencji pomiędzy profesjonalnymi pełnomocnikami miała miejsce w ciągu dnia (…) r., a nie wieczorem przed samym zamknięciem placówki pocztowej. (…) umówiła się z (…), że to on miał wysłać odwołanie do organu. Po otrzymaniu e-maila z podpisem radca prawny poinformowała wspólników o skutecznym złożeniu odwołania, wysyłając e-maila o treści: “Dzień dobry, w załączeniu przesyłam odwołanie złożone w dniu dzisiejszym za pośrednictwem e-puap”. Świadczy to o zamiarze wypełnienia swoich obowiązków jako profesjonalnego pełnomocnika. Twierdzenie przeciwne, w ocenie Zastępcy Rzecznika, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego jest nieuzasadnione, ani nie udowodnione. Należy wskazać, że radca prawny proponowała spółce pomoc po uzyskaniu informacji o niewpłynięciu odwołania do organu. Przygotowała projekt pisma w przedmiocie przywrócenia terminu do złożenia odwołania, a także wniosek o doręczenie korespondencji radcy prawnemu za pośrednictwem platformy elektronicznej. Jednocześnie poinformowała wspólników oraz spółkę o możliwości wznowienia postępowania w związku z orzeczeniem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Radca

prawny deklarowała ciągłą pomoc w zaistniałej sytuacji. Nie można w sposób kategoryczny przyjąć, że to radca prawny zaniechała czynności i nie miała zamiaru złożenia odwołania. W przedmiotowej sprawie współpracowało dwóch pełnomocników, którzy sporządzili odwołanie od decyzji, które w ocenie zawiadamiającego było profesjonalne i zgodne ze sztuką.

Powyższe postanowienie o umorzeniu dochodzenia z dnia (…) r. zostało zaskarżone przez Skarżąca odwołaniem z (…) r. oraz przez pełnomocnika Skarżącej odwołaniem z dnia (…). Oba odwołania zostały złożone w terminie. W odwołaniu Skarżąca wniosła o uchylenie postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zaskarżonemu postanowieniu Skarżąca zarzuciła naruszenie przepisów art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 44 ust. 1 i 3, art. 47, art. 5 pkt 9 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegające na umorzeniu dochodzenia mimo iż radca prawny dopuściła się nienależytego wykonywania zawodu radcy prawnego poprzez niezłożenie w terminie środka odwoławczego przez co doprowadziła do uprawomocnienia się niekorzystnego dla Skarżącej orzeczenia, w efekcie czego na podstawie ostatecznej decyzji organ wyegzekwował kwotę (…)zł, czym wypełniła wprost znamiona deliktu dyscyplinarnego opisanego w zawiadomieniu. W uzasadnieniu odwołania Skarżąca zarzuciła, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w analizie sprawy zignorował treść przedłożonej korespondencji radcy prawnego z której bezsprzecznie wynika, że to radca prawny poinformowała Skarżącą o tym, iż wniosła odwołanie od decyzji, zaniechanie przesłuchania wspólników reprezentujących Skarżącą i przedłożyła dodatkowo kopię pisma ubezpieczyciela z dnia (…) r. Dodatkowo w odwołaniu pełnomocnika Skarżącej zarzucono naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na treść orzeczenia art. 92 Kpk w zw. z art. 167 Kpk poprzez brak wszechstronnej analizy materiału dowodowego oraz niedokonanie niezbędnych czynności zmierzających do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, poprzez zaniechanie przesłuchania wspólników reprezentujących Skarżącą w charakterze pokrzywdzonych, art. 7 Kpk w zw. z art. 366 § 1 Kpk poprzez zaniechanie wyjaśnienia podstawowej okoliczności tj. zaniechania ustalenia odpowiedzialności radcy prawnego za niewniesienie odwołania w terminie i błędne uznanie iż doradca podatkowy od samego początku był równorzędnym pełnomocnikiem, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego przerzucenia odpowiedzialności za działania radcy prawnego na doradcę prawnego, art. 353 § 1 i 2 Kc w zw. z art. 355 § 1 i 2 Kc w zw. z art. 391 Kc poprzez błędne uznanie, że radca prawny nie ponosi odpowiedzialności, ani winy za niewniesienie odwołania w terminie skupiając się w głównej mierze na osobie doradcy podatkowego, podczas gdy to radca prawny została zobowiązana umową do świadczenia usług prawnych, w tym do sporządzenia i wniesienia odwołania. Na podstawie powyższego pełnomocnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a ponadto wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań (…) i (…) na okoliczność i w celu wykazania iż jedyną osobą, której (…) powierzyła sporządzenie, wniesienie, popieranie odwołania od decyzji z dnia (…)r. była radca prawny (…) i to ona ponosi pełną odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną Spółce, w konsekwencji zaniechania wniesienia odwołania w terminie.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie zważył co następuje:

Odwołanie Skarżącej i jej pełnomocnika od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…) r. sygn. akt RD (…) o umorzeniu dochodzenia wobec radcy prawnego (…) zostało rozpoznane na jawnym posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w dniu (…) r. i zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że postępowanie dyscyplinarne prowadzone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ma na celu ustalenie czy doszło do naruszenia przez radcę prawnego obowiązków nałożonych przez obowiązujące przepisy prawne, w szczególności postanowienia ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (*Dz. U. z 2024r. poz. 499*) oraz zasady zawarte w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego stanowiącym załącznik do uchwały Nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023r. w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, a także czy i na ile naruszenie to jest przez radcę prawnego zawinione i ewentualnie wymierzenie winnemu kary dyscyplinarnej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił z urzędu, iż Skarżąca (…) jest następcą prawnym (…) (przekształcenie spółki). Po rozpatrzeniu argumentów odwołań i materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, że ich zarzuty co do zasady zasługują na uwzględnienie. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uwzględnił odwołania bowiem nie znalazł wystarczających przesłanek do obalenia jego argumentów tym bardziej, że zarzut dotyczący braku przesłuchania przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego (…) i (…) wspólników reprezentujących Skarżącą oraz braku wszechstronnej analizy materiału dowodowego oraz niedokonania niezbędnych czynności zmierzających do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy jest jak najbardziej zasadny, szczególnie w kontekście ustalenia okoliczności i czasookresu prowadzenia sprawy podatkowej przez radcę prawnego i doradcę podatkowego, oczekiwań mocodawcy wobec radcy prawnego w prowadzonym postępowaniu podatkowym, wyjaśnienie zmiennego stanowiska radcy prawnego w przedmiocie podpisania odwołania, skonfrontowanie rozbieżnych zeznań tj. wyjaśnienie rozbieżności i wątpliwości wynikających z zeznań radcy prawnego i doradcy podatkowego szczególnie wobec materiału dowodowego z dokumentów korespondencji mailowej i treści odwołania w płaszczyźnie określenia podmiotu wnoszącego i podpisującego w imieniu Skarżącej, ustalenie podstawowej okoliczności tj. przyczyn niewniesienia odwołania.

W dalszej kolejności należy wskazać, że wg procedury w stosunku do postanowienia o umorzeniu dochodzenia przewidziany został tryb odwoławczy, w którym sąd po przeprowadzeniu posiedzenia wydaje postanowienie. Czynności sądów dyscyplinarnych są w tym trybie jedynie czynnościami kontrolnymi zasadności postanowienia wydanego przez rzecznika dyscyplinarnego. W toku postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie prowadzi dodatkowego postępowania dowodowego. Obowiązkiem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w niniejszej sprawie było rozpoznanie odwołania Skarżącej i jej pełnomocnika i utrzymanie w mocy bądź uchylenie zaskarżonego orzeczenia czy też zmiana zaskarżonego postanowienia, ale tylko i wyłącznie w zakresie podstawy prawnej wynikającej z art. 17 § 1 kpk. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdza, że Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przedwcześnie uznał, iż sprawa została wyjaśniona w stopniu wystarczającym do wydania

postanowienia o umorzeniu dochodzenia. Istotne w sprawie kwestie nie zostały wyjaśnione przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego toteż zarzuty odwołującego jak wskazane zostało powyżej zasługują na uwzględnienie. Stan sprawy wskazuje, że niezbędne jest przeprowadzenie dalszych uzupełniających czynności dochodzenia i ustalenie w sposób niebudzący wątpliwości, czy mogło nastąpić popełnienie zarzucanych przez Skarżącą zindywidualizowanych przewinień dyscyplinarnych. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego konieczne jest przesłuchanie (…) i (…) wspólników reprezentujących Skarżącą oraz skonfrontowanie ich zeznań z zeznaniami radcy prawnego i doradcy podatkowego szczególnie na płaszczyźnie okoliczności i czasookresu przystąpienia i prowadzenia sprawy podatkowej przez radcę prawnego i doradcę podatkowego, oczekiwań i stanowiska Skarżącej jako strony tego postępowania podatkowego wobec pełnomocników, sposobu kontaktowania i przekazywania woli, skonfrontowanie zeznań poprzez wyjaśnienie rozbieżności w wyjaśnieniach radcy prawnego na temat podpisania przez nią odwołania, wyjaśnienie rozbieżności i wątpliwości wynikających z ich zeznań na okoliczność przygotowania odwołania i ustaleń w zakresie jego wniesienia wobec treści korespondencji mailowej pomiędzy radcą prawnym i doradcą podatkowym dnia (…) r. i ostatecznej treści odwołania określającej dane podmiotu wnoszącego i podpisującego odwołanie w imieniu Skarżącej, ustalenie przyczyn niewniesienia odwołania.

Dopiero po wykonaniu tych czynności należy dokonać oceny w zakresie istnienia lub nieistnienia negatywnych przesłanek procesowych. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego sprzecznie z ciążącymi na nim obowiązkami nie dokonał niezbędnych czynności zmierzających do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy w postaci przesłuchania wyżej wymienionych osób na okoliczność możliwości popełnienia przez radcę prawnego zarzucanego jej przewinienia dyscyplinarnego, a także nie dokonał wszechstronnej analizy materiału dowodowego i nie skonfrontował rozbieżności w zeznaniach radcy prawnego i doradcy podatkowego. Reasumując Sąd stwierdza, że w jego ocenie bez wykonania przedmiotowych czynności i wyjaśnienia powyższych istotnych okoliczności sprawy nie jest możliwa prawidłowa ocena czy istnieje uzasadnione podejrzenie, że doszło do popełnienia przez radcę prawnego zarzucanego jej przewinienia dyscyplinarnego czy też nie. Sąd wskazuje, że niniejsze postanowienie nie przesądza sposobu przyszłego rozstrzygnięcia bowiem ponowne rozstrzygnięcie sprawy jest zależne od wyników postępowania dowodowego, jakie powinien powtórnie przeprowadzić Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego.

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do ponownego jej rozpoznania.

W myśl treści art. 74 (1) pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (*Dz. U. z 2024 r. poz. 499*) w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego. Z kolei art. 437 § 1 Kpk stanowi natomiast, że po rozpoznaniu środka odwoławczego sąd orzeka o utrzymaniu w mocy, zmianie lub uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części.

Mając na uwadze podniesione okoliczności, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie orzekł jak w sentencji postanowienia.

Pouczenie
Zgodnie z art. 426 § 1 Kpk w związku z art. 74 (1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (*Dz. U. z 2024 r. poz. 499*) niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie służy od niego prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Przewodniczący: Członkowie:

…… …… ……
r.pr. Tomasz Grabek r.pr. Renata Majerowska r.pr. Michał Zalewski